

ZEECULENTA

21e jaargang 2012

Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, "SUCCULENTA".

Nieuwbouwproject "Cactushof Santa Laurentica" is gerealiseerd door:

Ferry Molenaar bv

kasonderhoud, renovatie en aluminium constructies

Buysballotstraat 5 BU 5
2693 BD 's-Gravenzande
Tel. 06 51 408 081
www.kasrenovatie.nl

Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.

intratuin

HET GROENE WARENHUIS

**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

COLOFON

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : De Stenge, Heinkenszand.

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 12,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

BESTUUR:

Piet van de Vrede	voorzitter/penningmeester
Sandra van Offenbeek	secretaris
Kees de Bonte	bestuurslid

Secretariaat:

Schoolstraat 26
4417 AB Hansweert

Tel.: 0113-383290

e-mail: cactus.sandra@zeelandnet.nl

REDACTIE:

Tonnie de Rijke	hoofdredacteur
Piet van de Vrede	redactielid
Bertus Spee	redactielid

Redactie:

Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG

Tel.: 0118-615047

e-mail: thonderi@hetnet.nl

Drukwerk : Offsetdrukkerij GetokA v.o.f., Kapelle.

WWW.ZEECULENTA.NL

info: post@zeeculenta.nl

Uitnodiging

Voor de bijeenkomst te houden op vrijdag **30 maart 2012** in De Stenge te Heinkenszand.

Aanvang: 20.00 uur

PROGRAMMA

1. Opening en extra verloting.
2. Notulen, ingekomen stukken en ander nieuws.
3. Rondvraag.
4. Zaaiwedstrijd.
5. Pauze.
6. Digitale Fotowedstrijd. Zie mededeling verderop in deze Zeeculenta, u kunt nog foto's mailen naar Piet van de Vrede tot de 28e maart.
7. Sluiting.

Namens het bestuur, Sandra van Offenbeek, secretaris.

=====

TE KOOP: cactusmeststof, bims, etiketten, watervaste pennen en andere benodigdheden voor onze hobby. Belangstellenden kunnen contact opnemen met Han Mesu (0118-615702).

=====

(Voorlopige) Agenda afdeling Zeeland 2012.

30 maart 2012	Zaaiwedstrijd en digitale foto's van eigen leden.
7 april 2012	Open dag Edelcactus.
27 april 2012	Lezing van ? (nog onbekend).
5 mei 2012	Cactusbeurs Wijnegem.
25 mei 2012	Lezing door Tonnie de Rijke (onder voorbehoud) over de flora in Noorwegen. Een must voor de rotstuinliefhebbers.
26 mei 2012	Open dag afdeling Zeeculenta.
2 juni 2012	Open dag Ubink.
29 juni 2012	Bijeenkomst op locatie (plaats nog niet bekend).
juli 2012	Vakantie, geen bijeenkomst.
7,8,9 september 2012	ELK te Blankenberge.

Verslag van de vergadering van 24 februari 2012.

Na achten opent Piet van de Vrede de vergadering. Afwezig met kennisgeving Ria en Ad Uytdeuwillegen, Joke van Lavieren, Nel de Koeyer en Adrie van Liere. We zijn met 10 man aanwezig. Voor de extra verloting een hoed van Kees de Bonte en van Han Mesu en Kitty Rijk een plantje. Aan ingekomen stukken een vraag van het Ambachtscentrum te Goes, met de vraag of we mee willen doen met een stekkenbeurs die ze tweede paasdag 9 april, willen houden. Hebben toegezegd hier aan mee te doen, Herman Weezepoel en Sandra van Offenbeek gaan daar staan. Dan nog een email van Wolter ten Hoeve, voor degene die interesse heeft om bij Ivana Richter planten, zaden etc. te bestellen. Is een prijslijst meegestuurd mocht er iemand zijn die die wil inzien.(in het Duits). Open dag 26 mei, 6 deelnemers, Piet, Herman, Kees, Koos de Meij, Bertus Spee, en Sandra. Koos vraagt tijdens de rondvraag of er iemand schade heeft gehad van de kou. Hij heeft een Iko systeem in zijn kas en dat bevalt goed. Dat is een soort afzuigsysteem, gebruiken ze ook in huizen. Han vertelt dat de eigenlijke schade tevoorschijn komt als we weer water gaan geven. Wordt hierover nog even doorgepraat. Praatje Han gaat over de Melocactus. Hij heeft eentje meegenomen, en zaailingen van hemzelf, ze zijn goed te kweken uit zaad. Deze heeft kleine rood of paarse bloemen, bloeien kort. In de winter warm overwinteren. Koos heeft een plant meegenomen voor de plantendokter. Hij rot als het ware van binnenuit weg. Wordt gesuggereerd om de nog groene delen eraf te snijden, en weer aan de wortel te brengen. Dit is waarschijnlijk een schimmel verwant aan een tomaten en aardappelen ziekte. Hij heeft ook planten bij die hij al eerder eens had meegenomen, die zaten onder spint. Advies werd toen gegeven om die buiten te zetten. Heeft goed gewerkt, ze worden alweer een beetje groen. Na de pauze foto's van Kees over Haworthia's en Gasteria's. Voor degene die de stekels beu is een goede optie. Die bloeien ook best mooi, en makkelijk te stekken. Even na elf sluit Piet de vergadering af.

Secretaris Sandra van Offenbeek

=====

MEDEDELINGEN:

FOTOWEDSTRIJD. In maart houden we een digitale fotowedstrijd. Categorie 1; In en om de kas, categorie 2; Close-up, categorie 3; Bloeiende planten. Er mogen 3 foto's per categorie ingeleverd worden. I.v.m. het in elkaar zetten van deze wedstrijd vragen wij of jullie je foto's op stick in willen leveren op de februaribijeenkomst. Of ander mailen ruim voor 30 maart naar Piet van de Vrede. Alvast bedankt.

=====

Uit den ouden doosch.

In de bibliotheek is de CD opgenomen met daarop de Succulenta's van 1919-1943. De komende uitgaven gaan we hieruit wat interessante en leuke items in "Zeeculenta" plaatsen. Volgende wetenswaardigheden komen uit de jaargang

1929. NB. Plantennamen komen ook uit den ouden doosch. In de afgelopen 85 jaren is er nog al het een en ander veranderd in de naamgeving, hecht hier dus niet al te veel waarde aan.

MOETEN WIJ ONZE PLANTEN SCHERMEN?

„Moeten wij onze planten schermen” was mijn eerste gedachte na het lezen van het artikel "Symphonie in wit II" van den Heer Verbeek Wolthuys voorkomende in het Januari-nummer, vooral naar aanleiding van het geschrevene op bladzijde 3. Volgens den schrijver heeft de natuur er zelf voor gezorgd dat sommige planten beschermd worden tegen de zon, door witte haren, vlekken en andere middelen, terwijl weer andere planten hun nieuwgroei beschermen door de topbladeren samen te trekken. De natuur regelt dus zelf de bescherming van de plant en nu gaat de schrijver haar nog eens beschermen door de ruiten wit te maken. De gevolgen blijven niet uit. De door de natuur onbeschermd gelaten planten worden nu mooi frisch groen, de topbladeren ontsluiten zich. En wat gebeurt er met de door de natuur beschermde planten? Wel hetzelfde, de planten, overtrokken met een witte waslaag, worden ook heerlijk licht groen, want door de kunstmatige bescherming wordt de zon uitgesloten, en de witte waslaag ontstaat door de inwerking van de zon en, door de uitsluiting van de zon heeft de plant geen bescherming meer nodig. Wij zien dit toch het best in dezen tijd van het jaar, nu de zon bijna niet te zien is, de witte waslaag verdwijnt, de mooie witte *Mam. bocasana* is meer groen dan wit, hetgeen ook het geval is met *Mam. plumosa* en dit komt weer in orde als de zon eenigen tijd de planten beschenen heeft. In minimum van tijd is "Uw witte hoekje", waar U zooveel afleiding vond, verdwenen en heeft plaats gemaakt voor een onnatuurlijk groen hoekje. Het valt niet te ontkennen, dat de planten, die in een geschermd omgeving gekweekt zijn er frisch en ooglijk uitzien (zeer mooi voor handelaren), maar is dit de natuurstaat? Zijn de meeste importplanten niet blauwgrijs, bereikt men dit in een geschermd omgeving? Hoe staat het met den bloei van geschermd planten? Het zal toch iederen verzamelaar opgevallen zijn, dat de planten, die er minder ooglijk uitzien door de inwerking van de zon, het beste bloeien en dat die mooie groene planten het vertikken, waarbij nog komt dat sommige van die geschermd planten hun gedrongen vorm kwijt raken en heerlijk!! gaan uitzetten. Bekijk maar eens een *Echeveria metallica* die geschermd wordt en een die in de volle zon staat, eerstgenoemde plant is bleekgroen en uit elkaar gerekt, terwijl de andere een mooien metaalglans heeft en gedrongen blijft. Volgens mijn meening is schermen geheel overbodig, doch alleen voor hen die de planten zomer en winter dezelfde standplaats kunnen geven, Staan de planten 's winters eenigszins verdekt opgesteld in een donkere omgeving dan is het zaak ze in het voorjaar een weinig, maar niet te lang, te schermen. Het komt voor dat bezitters van een kas last hebben van zonnebrand en zodoende genoodzaakt zijn te schermen. Dit schrijf ik toe aan een verkeerde ligging der ruiten. Daar waar het condensatiewater, als druppels aan de ruiten blijft hangen,

omdat de ruiten te vlak liggen, doen deze druppels dienst als brandglazen. zou zonnebrand in de meeste gevallen niet ontstaan, doordat niet gezorgd wordt dat, na een bespuiting, het water op de planten voldoende verdampt is voordat de planten door de zon beschenen worden, waardoor de druppels, aan stekels en haren en op de plant, als vergrootglazen dienst doen? Waren wij voldoende op de hoogte van de vindplaatsen der verschillende planten dan zou het opzoeken van een geschikte standplaats voor een of andere plant geen moeilijkheden opleveren, thans moeten wij, door onze planten nauwkeurig gade te slaan, de juiste standplaats zelf zoeken. Niemand zal het in zijn hoofd halen om Phyllo's in de volle zon te plaatsen en waarom niet? Omdat men weet dat deze planten onder boomen groeien dus geschermd worden. Zoo vond de Heer Bud de op zijn Zuid-Afrikaansche reis een *Diplocyathus ciliatus* aan den voet van een groote *Euphorbia*, een dergelijke mededeeling is voldoende om de gevolgtrekking te maken dat *Stapelia*'s eenigszins geschermd moeten worden, dus in de schaduw van een grootere plant geplaatst moeten worden. Observeer Uw planten en geef die planten, die de felle zon niet kunnen verdragen, een schaduwrijk plekje, maar sluit de zon niet geheel uit door het witten van Uw ruiten. R.

NASCHRIFT.

Ik vrees dat ik niet voldoende duidelijk in mijn artikel was. In dat geval aan allen die er over gevallen zijn mijn excuses. Ik had de witkwast in tegenstelling met de natuur bedoeld, als een voorbeeld! Hoe erbarmelijk, schreef ik toch, zijn de middelen waarmede wij *de lessen van de Natuur in praktijk brengen*. En kijk - het is pijnlijk, zoo in het openbaar; vivisectie op een eigen artikeltje daarna heb ik toch over de, mijlen boven ons doen staande, middelen der Schepping geschreven en tenslotte gezegd dat; *hoé onbeholpen onze nabootsingen ook zijn*, zij zelfs in hun minderwaardigheid toch nog bewijzen voor de volmaaktheid der origineelen zijn enz. enz.

Nu zou ik kunnen opmerken dat ik niet kan begrijpen hoe iemand propaganda voor „schermen” uit dat artikel kan halen maar daar zou ik niet bijster veel verder mee komen. Neen, wij behoeven niet te probeeren de schepping te verbeteren en te beschermen wat reeds bescherming van haar meêkreeg. Wat dat aangaat refereer ik mij heel gaarne aan het hierboven afgedrukt artikel, waar ik mee accoord ga.

J. J. VERBEEK WOLTHUYS.

=====

VUELTA DIEZ DE MEXICO (18 februari - 17 maart 2009).

Zondag 15 maart: Zimapan - Bella Vista Del Rio - Zimapan.

Vanochtend slapen we uit en gaan dan om half 9 ontbijten bij El Rincon, vervolgens rijden naar het stuwmeer Presa Zimapan en door de tunnels heen

komen we bij Bella Vista aan, hier gaan we rechts de Mesa de Leon op, we steken de hoogvlakte over tot vlak aan de rand van de kloof van de Rio Moctezuma, via een smal en vooral steil paadje dalen we nu in de diepe barranca af, na een adembenemende tocht van 2 uur bereiken we de bodem van de barranca, 700 meter lager, gelijk al vinden we hier een aantal prachtige grote Echinocactus grusonii, tegenwoordig heel zeldzaam in de natuur, de oorspronkelijke groeiplaats was hier niet ver vandaan, aan de andere kant van de stuwdam, waar nu het grote stuwmeer ligt.

We komen hier ook een aantal grote bassins tegen waarin zoetwatervissen worden gekweekt en zo te zien is deze plek ook bereikbaar vanaf de andere kant van Bella Vista.

We beginnen aan de terugtocht en vinden nog veel andere planten zoals Mam. leucocentra, longimamma en elongata, Astrophytum ornatum, Thelocactus hastifer en leucacanthus, Pachyphytum fittcauii en bracteosum, Agave xylonacantha, Yucca filifera, Dasylirion longissimum en Ferocactus hystrix en glausescens.

Na een eindeloze en zware klim arriveren we weer boven, doodmoe maar wel een enorme ervaring rijker, het loopt al tegen de avond als we terug rijden naar Zimapan, we kopen eerst een paar koude biertjes, daar waren we echt aan toe, vervolgens naar het hotel waar we ons lekker opfrissen en dan gaan we heerlijk dineren bij El Rincon op de zocalo, langzaam komen onze krachten weer terug en we blijven nog een poos op de gezellige zocalo, er is weer van alles te doen, live muziek en een soort bingo, we maken het niet erg laat want de slaap overmant ons en al spoedig liggen we in de bedstee en dromen van enorme grusonii's.

Vandaag 93 km gereden, 1400 meter geklommen en 10 km gelopen

Maandag 16 maart: Zimapan - Actopan.

We zijn weer vroeg op, lekker uitgerust en zonder spierpijn, we maken koffie en ook liggen er weer 2 ontbijt klanten voor de deur te wachten, na een kort ontbijtje pakken we onze spullen, springen in de koets en galopperen de oude mijnstad uit, via de MEX 85 rijden we. door een ruig berggebied passeren we de bekende brug bij Puente Tasquilla.

In Ixmiquilpan gaan we de stad in voor wat boodschappen en rijden weer verder zuidwaarts tot bij Lagunilla, hier gaan we links en rijden naar Hermosillo, we vervolgen de weg en vlak bij El Encino klimmen we een flinke heuvel aan de weg op, deze is vrij dicht begroeid maar al vlug vinden we de eerste Mam. rhodantha aureiceps, prachtige zwaarbedoornde planten, we zoeken verder en vinden ook Mam. compressa, Ferocactus latispinus, Coryphantha octacantha, bloeiende Stenocactussen, mooie kleine Echeveria minima, Pinguicula's en Agave filifera.

Over een splinternieuwe weg rijden we vervolgens naar Milpa Grande, halverwege houdt de verharde weg op en gaan we weer rammelen, we rijden

alsmaar hoger en komen tussen de laaghangende wolken door, de heuvels staan hier vol met kleine palmen, voorbij Milpa Grande gaat het weer steil naar beneden, het dal in van de Rio Amajac, hier komen we in het beschermde gebied van de Barranca de Metztitlan, we maken enkele stops bij de loodrechte kliffen welke vol planten staan, we noteren hier Mam. geminispina en compressa, Gymnocactus horripilus, Ferocactus glausescens en echidne, Astrophytum ornatum, Coryphantha octacantha en Fouquieria fasciculata met enorm dikke stammen, we zoeken ook uitgebreid naar Mam. humboldtii maar vinden deze ook hier niet.

We rijden weer terug omhoog en kijken in de buurt van Milpa Grande nog een poosje rond bij enkele steile hellingen, ook hier het zelfde aanbod aan planten, na een flinke klauterpartij gaan we terug door de bergen naar Lagunilla en draaien de MEX 85 weer op, nu rijden we door naar Actopan en gaan hier een hotel zoeken, we rijden wat door de grote stad en komen dan in Hotel Quinta Riviera terecht, een mooi hotel en na wat pingelen kunnen we hier voor 700 peso's twee mooie kamers krijgen, we kunnen hier ook eten en wat bieren, voldaan en moe van deze zware dag zoeken we al snel ons warme nest op en na de gebruikelijke tequila weten we al vlug nergens meer van. Vandaag 185 km afgelegd.

(wordt vervolgd)

Bertus

Donderdag 15 oktober 2009 (Belén - Villa Sanagasta; 280 km./154 foto's)

Na 't ontbijtje met koffie, broodjes jam en koekjes en jus d'orange en de nodige rituelen vinden we om half tien al de eerste bloeiende *Trichocereus terscheckii* bij het voetbalveld van FC Londres. Zuidelijk van Londres vinden we alweer bloeiende *Trichocereus terscheckii*, *Gymnocalycium saglionis*, een onbekende *Lobivia/Echinopsis*, *Opuntia quimilo* in bloei die merkwaardig niet op de randen van de bladeren bloeit maar midden op de bladeren en een dunne *Cereus aethiops*. Dan rijden we wegnr. 40 zuidelijk af en bij Cerro Negro volgen we de 60 tot Aimogasta. Dit stuk valt niks te

belevén, allemaal zandvlaktes. In Aimogasta willen we RA75 pakken naar La Rioja, maar we kunnen de afslag niet vinden. Na wat gedoold te hebben in de stad vragen we het bij een benzinepomp en spontaan biedt een Argentijn aan om voor te rijden en leidt hij ons de stad uit, de goede weg op. Bovendien was het een heel vrolijke Argentijn, iedereen kreeg een hand. SUPER! Op de 75

stoppen we al gelijk bij Anjullon, maar denken in het vlakke veld met veel zand geen planten te vinden. Dat blijkt anders, we vinden daar waarschijnlijk *Gymnocalycium piltziorum* en/of een andere, *Tephrocactus articulatus* var. *oligacanthus* (=papyracanthus), *Opuntia sulphurea* en dat dunne *Cereus*je (*aethiops* ?) weer. Achter Anjullon, bij het kapelletje, vinden we zelfs drie of vier verschillende *Gymnocalyciums*, *saglioni*s, *piltziorum*, *nidulans* of *schickendantzii*, en/of *occultum* of *riojense* en *Trichocereus candicans* en *andalgalensis*, *strigosus* of *pseudocandicans*. Bovendien is het landschap zo mooi dat we veel foto's hiervan nemen met donkere dreigende wolken boven de bergen. Als dat maar geen onweer of regen wordt. Voorbij Pinchas bij Agua Blanca begint het eerst te spetteren en later zachtjes te regenen, maar als die-hards gaan we toch het veld in en vinden een voor ons heel nieuwe zwaarbedoornde *Lobivia/Echinopsis aurea* var. *fallax* of *mirabilis* (pracht plantje). Bovendien groeit hier ook *Gymnocalycium saglioni*s (met prachtige rode bedoorning in de regen), *piltziorum* en weer een andere, volgens ons *Gymnocalycium kieslingii*. En weer bloemen van een *Trichocereus*, dit keer *lamprochlorus* of *strigosus*. Bij de Rio Huaca in de Cuesta de Huaca wagen we ons leven om de bloemen van een kruipende *Trichocereus strigosus* of *lamprochlorus* te fotograferen, maar dat lukt. Ook hier groeit die mooie *Lobivia/Echinopsis aurea* var. *fallax* of *mirabilis* weer. De laatste stop, het is bijna zes uur, vlak voor (noordelijk) Villa Sanagasta is subliem, we fotograferen ons rot, prachtige vergezichten met een combinatie van landschap, rode bergen en donkere wolken waar de zon doorheen prikt. Bovendien zien we een *Trichocereus terscheckii* met veel heel grote witte bloemen, een geelbloeiende liggende *Trichocereus huascha*, *Trichocereus candicans* en *strigosus*, weer die aparte *Lobivia/Echinopsis aurea* var. *fallax* of *mirabilis* (heb er nu een zaadbes van geplukt), andere onbekende *Lobivia/Echinopsis*, *Tephrocactus articulatus*, *Hechtia*'s die een heksenkring vormen door het afsterven vanuit het hart, *Gymnocalycium saglioni*s en die aparte platte bruine, waarschijnlijk *albiareolatum*, *bodenbenderianum* of *kieslingii*. Van de laatste vind ik een heel veldje, omdat Henk er al 1 gevonden had en hij vroeg aan mij wat wil je nu nog vinden? ik mijn handen ophief en riep "ik wil zelf zo'n aparte platte bruine Gymno vinden". Kijk ik naar beneden sta ik te midden van het veldje platte bruine schoteltjes. Wat hebben André en Henk hierom gelachen. In de auto heeft André een goed idee, de omgeving is hier zo mooi en uitdagend dat het zonde is om door te scheuren naar La Rioja (een grote onaantrekkelijke stad) maar in Villa Sanagasta een hotelletje te zoeken. En da's gelukt, we zitten nu in Hosteria en Casino Achay Sacat. We lopen nog even naar het centrum, lopen wat rond en gaan terug naar het hotel waar we pas om 9.00 uur kunnen eten. Ik eet lekkere gebraden platgeslagen kip met frieten en heb olijven leren eten. En bijna een liter Negra Salta op. Even peukje roken en voor elven maffen.

(wordt vervolgd)
Antonio El Rico

Kom vlinderen bij Zeeland's
meest complete dagje uit ...

Vlindertuin/Tropical Zoo Berkenhof:

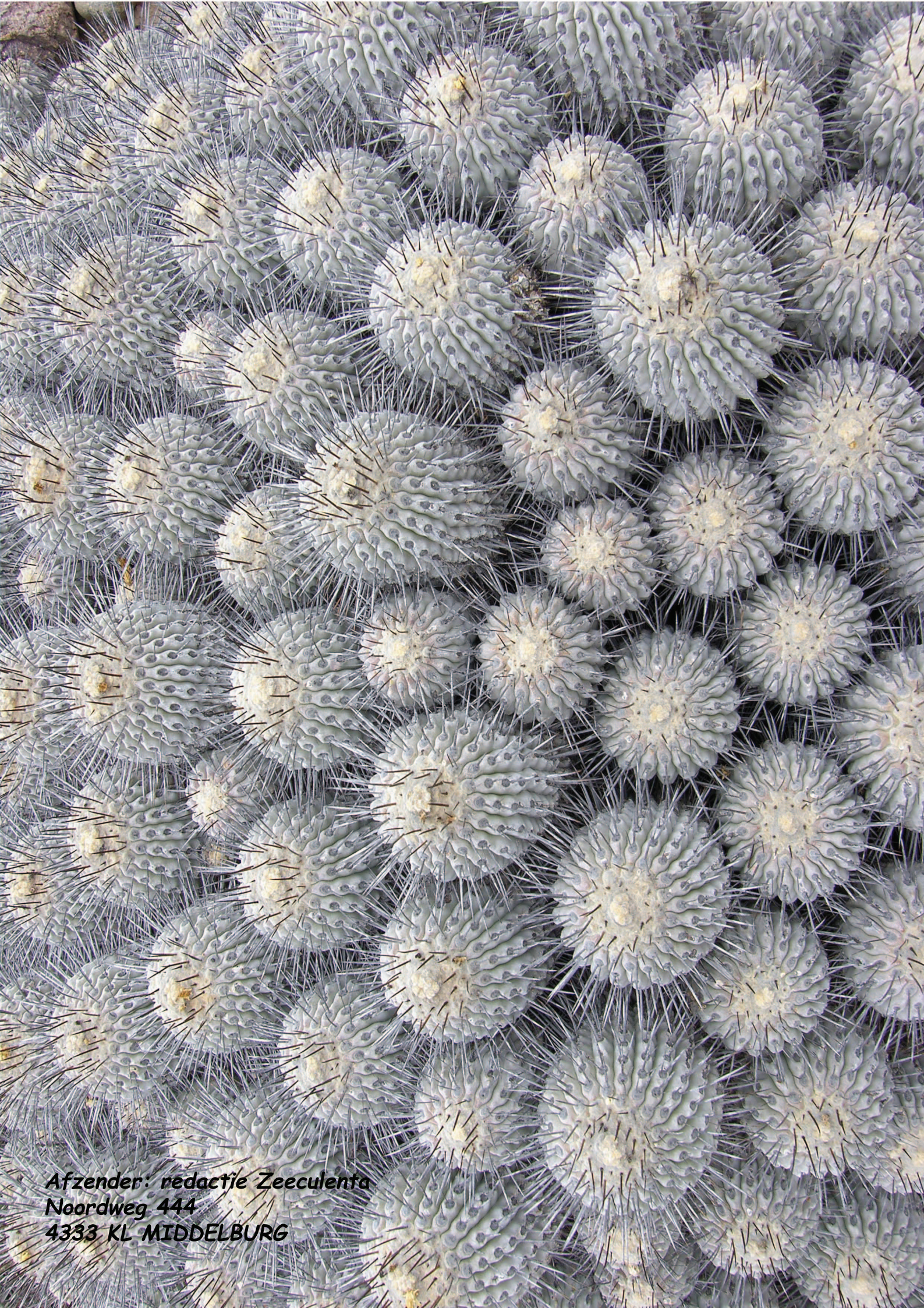
- Schitterende tropische tuin met tal van kleurige vlinders, vogels, reptielen en insecten. Prachtige cactustuin, aangelegd door Succulenta afd. Zeeland
- Sfeervol restaurant met wel 200 zitplaatsen en een ruim aanbod aan scherp geprijsde groepsarrangementen

De vlinders krijgen
vrienden!

Langeweegje 10a Kwadendamme
tel: 0113-649729 www.tropicalzoo.nl

Afzender: redactie Zeeculenta
Noordweg 444
4333 KL MIDDELBURG